

РЕШЕНИЕ

№ 1448

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 29.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **13842** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на И. Д. С. чрез процесуалния представител адв. Ч. П. срещу мълчалив отказ на директора на Средно общообразователно училище „Св. Св. К. и М.“ – [населено място] за предоставяне на обществена информация по заявление на И. С., подадено на 29. 10. 2019 г. на електронната поща на ответника.

В жалбата са развити доводи, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, тъй като специалната норма на чл. 38 от ЗДОИ въвежда изрично изискване за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ. Иска се отмяна на оспорвания акт и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания за произнасяне с надлежно решение по ЗДОИ, с което да предостави достъп до исканата обществена информация. Претендират се направените по делото разности.

Ответникът – директорът на Средно общообразователно училище „Св. Св. К. и М.“ – [населено място] се представлява от адв. П., който намира жалбата за неоснователна. Посочено е, че търсената информация е публична и не е необходимо предоставяне на информация по реда на ЗДОИ.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено следното:

Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес, в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване акт по аргумент на чл. 40 от ЗДОИ, поради което е

допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

От данните по делото е видно, че И. С. е подала заявление за достъп до обществена информация до директора на Средно училище „Св. Св. К. и М.“ – [населено място], с което е поискала на основание чл. 24 от ЗДОИ да ѝ бъде предоставена следната информация:

1. Списъци с вх. № и съответния бал, по паралелки, на учениците, приети след 7 /седми/ клас в учебното заведение за учебните 2017/2018 г.; 2018/2019 г.; 2019/2020 г., считано към 15. 09. 2019 г.

2. Списък на учениците, вх. № и бал, приети след 7 /седми/ клас надпланово по смисъла на чл. 60 от Наредба № 10/ 01. 09. 2016 г. на МОН, или съгласно друг текст на този или друг нормативен акт, с конкретната причина за всеки, ако има такива и дати на записване за учебните 2017/2018 г.; 2018/2019 г.; 2019/2020 г., считано към 15. 09. 2019 г.

3. Списък на учениците, вх. № и бал, преместени след 7 /седми/ клас в учебното заведение, включително надпланово по смисъла на чл. 107а от наредба № 10/ 01. 09. 2016 г. на МОН, с конкретната причина за всеки, ако има такива и дати на записване за учебните 2017/2018 г.; 2018/2019 г.; 2019/2020 г., считано към 15. 09. 2019 г.

4. В случай на т. 3, да се представи копие от мотивирано искане на директора до министъра на образованието и науката, съгласуваното писмо с РУО и разрешение на министъра на образованието и науката, предвидени в процедура по чл. 107а, ал. 8 от Наредба № 10/ 01. 09. 2016 г. на МОН или разрешение за завишаване на броя на учениците, съгласно чл. 107а, ал. 5 от Наредба № 10/ 01. 09. 2016 г. на МОН.

5. Списък на учениците със СОП /специални образователни потребности/, ако има такива, и датите им на записване за учебните 2017/2018 г.; 2018/2019 г.; 2019/2020 г., считано към 15. 09. 2019 г.

Заявлението е подадено на 29. 10. 2019 г. по електронен път на адреса на електронната поща на Средно общообразователно училище „Св. Св. К. и М.“ – [населено място]. По преписката няма данни, че заявлението е регистрирано при задължения субект по реда на чл. 25, ал. 3 от ЗДОИ и на коя дата. При тези данни съдът приема, че заявлението е получено от ответника в деня на изпращането му по електронен път – 29. 10. 2019 г. Следва да се посочи, че в нормата на 24, ал. 2, предл. 1 от ЗДОИ изрично е предвидено, че заявлението по ЗДОИ може да се изпраща и по електронен път на адреса на електронната поща на ответника.

След изтичане на срока по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, на 19. 11. 2019 г. заявителката е подала жалба срещу мълчалив отказ директора на Средно общообразователно училище „Св. Св. К. и М.“ – [населено място] по ЗДОИ.

В случая заявителката по същество е поискала достъп до обществена информация, като е подала заявление, което от формална страна отговаря на изискванията за редовност по чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ. Заявлението е адресирано до директора на Средно общообразователно училище „Св. Св. К. и М.“ – [населено място] в качеството му на задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. В срока по чл. 30, ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ задълженият субект не е предоставил поисканата информация, нито е постановил мотивиран отказ. Следва да се посочи, че изявление, изпратено на електронната поща на жалбоподателката и съдържащо се по делото, а именно „всичко е качено на сайта на училището“ /л. 32 от делото/, не може да се приеме за произнасяне по направеното искане, тъй като липсва отбелязване по коя именно търсена информация от И. С. се дава и дали изобщо е по повод на процесното

заявление, нито пък става ясно кой е подателят на писмото с посоченото съдържание. Ето защо, според настоящия съдебен състав в конкретния случай липсва произнасяне по заявлението на И. С. с търсената от нея информация по смисъла на чл. 34 от ЗДОИ, съответно по чл. 39 от ЗДОИ, поради което в случая е налице мълчалив отказ.

Разпоредбите на ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. При анализа на законовите разпоредби относно реализацията на тези отношения се налага изводът, че задълженият субект по чл. 3 от същия закон дължи мотивирано писмено произнасяне. Този извод се потвърждава от разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ за писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, както и от чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ, въвеждащи изисквания за форма и съдържание на административното решение и връчване на решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Следователно, налице е законен императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ. Непроизнасянето по заявлението формира мълчалив отказ, който противоречи на нормите на ЗДОИ и подлежи на отмяна само на това основание.

Налага се извод, че мълчаливият отказ за произнасяне по заявление, подадено по реда на ЗДОИ, е недопустим, тъй като административният орган е длъжен да се произнесе изрично по него, както и да уведоми заявителя за това произнасяне, поради което същият следва да бъде отменен на основание чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК, като се задължи органът да се произнесе изрично по заявление, подадено по електронен път на 29. 10. 2019 г., с мотивирано решение по реда и в сроковете на ЗДОИ.

Що се отнася до твърденията, че търсената информация е публична, то задълженият по ЗДОИ субект изрично е следвало да информира заявителя за това чрез мотивирано решение, с което предоставя или отказва да предостави исканата информация.

По изложените съображения, мълчаливият отказ на директора на Средно общообразователно училище „Св. Св. К. и М.“ – [населено място] да се произнесе по заявление, подадено по електронен път на 29. 10. 2019 г., по реда на чл. 28 във вр. с чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ, следва да бъде отменен, а преписката – върната на органа за произнасяне по реда на чл. 173, ал. 2 от АПК.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143 ал. 1 от АПК следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на оспорващото лице за възстановяване на извършените разноски в съдебното производство за платена държавна такса и адвокатски хонорар. Относно размера на адвокатското възнаграждение, следва да се има предвид направено своевременно възражение за прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК от процесуалния представител на ответника, поради което, предвид липсата на фактическа и правна сложност по делото, дължимото адвокатско възнаграждение следва да бъде редуцирано до минималния размер, установен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно - 500 /петстотин/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на директора на Средно общообразователно училище „Св. Св. К. и М.“ – [населено място] за предоставяне на обществена информация по

заявление на И. С., подадено на 29. 10. 2019 г.

ИЗПРАЩА преписката на директора на Средно общообразователно училище „Св. Св. К. и М.“ – [населено място] за произнасяне по заявлението, подадено по електронен път на 29. 10. 2019 г. от И. С., съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Средно училище „Св. Св. К. и М.“ – [населено място] да заплати на И. Д. С. направените по делото разноски в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

/Полина Величкова/